

IGRE ZA BOŽIČNICO IN ČAKANJE NA PRIHOD SVETEGA MIKLAVŽA

Zdenka Candellari

Zdenka Candellari

IGRE ZA BOŽIČNICO IN ČAKANJE NA PRIHOD SVETEGA MIKLAVŽA

Uredila: Katarina Čobec

Jezikovni pregled: Marija Krebelj

Ilustracija na naslovnici: Evgenija Jarc

Oblikovanje in prelom: Sandra Pohole, k8dizajn.si

Izdala: Založba Emanuel, Ljubljana 2020

Izdaja: prva

Tiskano v Sloveniji.

Naklada: 350

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-2

CANDELLARI, Zdenka

Igre za božičnico in čakanje na prihod svetega Miklavža /

Zdenka Candellari. - 1. izd. - Ljubljana : Emanuel, 2020

ISBN 978-961-7019-17-9

COBISS.SI-ID 24275459

KAZALO

I. IGRE ZA BOŽIČNICO

1. BOG VSAKO RADODARNOST
ČEZ MERO POVRNE 7
2. BOŽIČNI OBJEM 13
3. JOŽEFOVE BOŽIČNE SLEDI 23
4. PROSTORA NIMAJO 27
5. SVETI TRIJE KRALJI ALI KAKO
TRIJE KRALJI POSTANEJO SVETI 33

II. IGRE ZA ČAKANJE NA PRIHOD SVETEGA MIKLAVŽA

1. DOBRA DELA RDEČE KAPICE 49
2. SVETI DOMINIK SAVIO 57
3. SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI 67

Priloga: NOTNI ZAPISI AVTORSKIH PESMI

- JEZUS, MARIJA, JOŽEF 75
RDEČA KAPICA 76

I. IGRE ZA BOŽIČNICO

1. BOG VSAKO RADODARNOST ČEZ MERO POVRNE

VLOGE: *Jožef, Marija, deklica, otroci, trgovec, prvi pastir, drugi pastir, tretji pastir, Gašper, Miha, Boltežar*

1. PRIZOR

Na sredi odra.

JOŽEF: Marija, kaj tako diši iz tvoje košare?

MARIJA: Včeraj sem napekla žemljice. Vsaj deset jih imam v košari. Do Betlehema bo gotovo dovolj.

JOŽEF: Hvala Bogu, da mi je dal skrbno ženo, lačna že ne bova, utrujena pa tudi ne, saj sem vzel velik del prihrankov, da si bova lahko plačala prenočišče na poti.

MARIJA: Res si skrben, Jožef. S tabo me pot nič ne skrbi.

JOŽEF: No, pridi, potem pa kar greva.

Hodita v krogu.

JOŽEF: Mislim, da bi bil že čas za malico.

MARIJA: Najbrž res. Daj, ustaviva se pri prvem vodnjaku.

*Vodnjak. Otroci sedijo v krogu in se igrajo An ban, pet podgan ...
Jožef zajame vodo in jo poda Mariji. Marija pije in mu poda košaro.
Jožef vzame in je. Pritečejo lačni otroci.*

OTROCI: Lačni smo. Dajta nam, prosimo, jesti! Danes nismo še nič jedli.

Jožef se obrača stran in hoče v miru pojedsti. Marija pogleduje k Jožefu.

OTROCI: Prosimo, prosimo, dobra gospa in gospod. Danes še nismo naleteli na usmiljeno dušo. Res smo lačni.

MARIJA: Jožef, ne morem, da jim ne bi dala.

JOŽEF *pokima:* No, saj vem, da TI ne znaš reči ne.

Marija razdeli nekaj žemljic. Od nekod priteče deklica in vpije.

DEKLICA: Pustite me, ničesar nisem ukradla. Pustite me, ničesar nisem ukradla.

TRGOVEC *za njo:* Vrni, kar si ukradla! Vrni! *Ujame jo in jo trdno drži za lase.* Vrni, drugače greš v zapor. Ja, v zapor te peljem.

DEKLICA *vpije:* Prosim, izpustite me. Ničesar nisem ukradla. Mama me čaka doma, da ji prinesem vodo iz vodnjaka.

TRGOVEC *zvito:* Tatica si!

Marija in Jožef vstaneta in se približata.

JOŽEF: Izpustite jo! Jaz vam poravnam škodo.

Jožef ponudi nekaj novcev.

TRGOVEC: To je premalo. Tole bi bilo pa ravno prav. *Iztrga mošnjič iz Jožefove roke.*

TRGOVEC *sam pri sebi:* No, danes sem pa hitro zaslužil. *Brez pozdrava odide.*

Marija in Jožef se spogledata.

DEKLICA *joče:* Hvala vam, dobri mož. Ta hudobni trgovec je že več ljudi iz našega kraja brez razloga pognal za zapahe.